

hadde været saa fornuftige at sige op i Tide, havde de selvfølgelig haft Lov til at indbetale deres gamle Laan til pari Kurs, men det er sjældent stet. Derved have Obligationsejerne tjent Millioner, idet der stadig er blevet opkøbt Obligationer i de ældre Serier til betydelig højere Kurser end de yngre. Medlemmerne ere saa at sige blevne drevne der over, fordi de ikke kunde saa Tiløgslaan, idet det solidariske Ansvar stillede sig i Vejen. Derfor er jeg ogsaa vis paa, at Kreditforeningerne ville sætte Pris paa at faa Lov til at ændre deres Statutter paa en tidsvarende Maade, og de have ikke forlangt en eneste Dros Hjælp hverken af Staten eller af andre. Men nu har det undret mig noget at se, at den højtærede Indenrigsminister har stillet nogle Betingelser op i § 2, som det andet Ting end yderligere har skærpet betydelig. Man har sagt: Vi have ikke noget at indvende imod, at I faa disse Endringer, som I have bedt om at faa, men vi mene dog, at det vilde være heldigt, at Staten faar et større Indseende med Kreditforeningerne, og at de saa et bedre og stærkere Tilsyn. Derfor har altsaa den højtærede Indenrigsminister foreslaaet, at Valget af den administrerende Direktør eller der, hvor en saadan ikke findes, at Valget af Formanden for Direktionen skal godkendes af Indenrigsministeren, at der ved Foreningen anføres 2 Revisorer, saaledes at Indenrigsministeren udvæbner den ene og godkender Valget af den anden, at det enkelte Medlems Stemmeret fastsættes i Forhold til hans Laans Størrelse, dog saaledes, at der ikke kan tillægges noget Medlem mere end 5 Stemmer, og endelig er der ogsaa optaget en Bestemmelse om Rejsebefondets Anbringelse, som jeg i og for sig ikke har noget imod. Men i det andet Ting har man skærpet disse Bestemmelser derhen, at Bestyrelsen eller Direktionen skal vælges paa ubestemt Tid, det vil sige paa Livstid, i Stedet for, som det nu er, paa 6 Aar, at intet Direktionsmedlem kan afskediges uden Indenrigsministerens Samtykke, og at Indenrigsministeren skal godkende Valget af den administrerende Direktør. Og foruden Revisorvalget, som jeg omtalte, have de dernæst i Landstinget sat ind, at Bunderingsmændene ikke maa vælges af Medlemmerne, men skulle vælges og afskediges af Foreningens

Bestyrelse. Naar man gennemgaar disse Punkter og ser, hvorledes der ønskes Indskrænkninger i Selvstyret for de bestaaende Kreditforeninger, forekommer det mig, at man kan spørge: Hvad ondt have da Kreditforeningernes Bestyrelser gjort, siden man søger at indskrænke Selvstyret saa at sige paa alle Omraader? Kan der i en eneste af Landets 11 Kreditforeninger, som ere dannede efter Lov af 20de Juni 1850 eller de senere Love, paavises f. Eks., at en eneste Direktør har taget af Kassen? Der kan ikke paavises et eneste Tilfælde, hvor noget saadant er stet. Ja, jeg ved nok, at noget saadant er haendt med den gamle Husejerkreditforening i Kjøbenhavn, og ligeledes at der har været en Slags Kreditforening, eller haad den nu kaldes, her i Kjøbenhavn, hvor der ogsaa har været noget galt fat, men om ikke en eneste af de Kreditforeninger, som denne Lov kommer til at vedrøre, kan man sige noget saadant. Og jeg ved heller ikke noget Tilfælde, hvor en underordnet Funktionær har taget af Kassen, det kan man ikke en Gang sige f. Eks. om de Institutioner, som fortære lige under Ministeriet. Man har f. Eks. set en Amtsforvalter tage af Kassen og løse med Kassen om Matten mellem Amtsstuen og dens Tiltal og paa den Maade tilvandt sig en 60,000 Kr. Noget lignende ser man eller læser man om f. Eks. i Postvæsenet, hvor man dog har en grundig og god Revision, ogsaa der har man til Trods derfor alligevel Tilfælde, hvor der er taget af Kassen. Man ser ogsaa noget lignende i Sparekasser og Brandforsikringselskaber. Men i de Kreditforeninger, som denne Lov vedrører, har der, saa vidt mig bekendt, ikke fundet noget saadant Sted, og dog ere Laanene i disse Kreditforeninger nu saa højt oppe, at de efter det sidste Aarsregnskab udgøre 547 Millioner Hovedstol, og hvis vi havde Regnskaberne for det sidste Aar afsluttede, er jeg vis paa, at vi vilde være oppe paa over 600 Mill. Kr.s Udlaan. Disse Bestyrelser, fremgaaede af Selvstyret, som de ere, kunne altsaa fremvise et saadant Resultat: Der er ingen, som har taget af Kassen, og Tab har der næsten ikke været. Hvorfor skal man saa binde Hænder og Fødder paa dem? Det kan jeg ikke forstaa og ikke være med til. Ja, hvad Post 2, om Revisorernes Ansættelse, angaar, ved